

feer det nødvendigt at behandle det i Forbindelse med Statsregnskabet for 1851—52.

Ifølge Landstingets Beslutning bortfalder Revisionsantegningen. Nærværende Udvalg maa tilraade det Samme. Rigsdagen har Ret til at nægte eller bevilge Tilskud til Hospitalet, og den kan ved Finantslovens Behandling forlange enhver Oplysning, som den maatte ansee for nødvendig, men, naar et saadant Tilskud engang er bevilget uden Betingelser, synes den ikke at være bemyndiget til at kontrollere dets videre Anvendelse. Den Omstændighed, at Hospitalets Budget ikke er optaget i Finantsloven, synes ogsaa at antyde, at man ikke har betragtet denne Stiftelse som et Institut, der i finansiell Henseende er undergivet Statsmagtens umiddelbare Myndighed. Det Samme gjælder ogsaa om den 12te Antegnelse, angaaende det til Kjøbenhavns Borgervæbning bevilgede Beløb.

Den 4de Antegnelsespost til det Kgl. Theater omhandler en Gratification af 200 Rd., som er udbetalt Theatrets Contoirchef. Paa Finantslovsforslaget for det paagjældende Aar var der opført en Gageforhøielse af 300 Rd. for denne Embedsmand, men efter de fremkomne Oplysning blev denne Forhøielse nægtet af Folkethinget med 54 Stemmer mod 11. Da Finantsloven vilde tabe hele sin Betydning, dersom det blev tilstedet, at Administrationen uden nogen yderligere godtgjort Nødvendighed under et andet Navn kunde afholde omtrent de samme Udgifter, som klart og tydeligt vare nægtede i Finantsloven, kunde der vistnok være Tvivl, om Rigsdagen burde lade denne Overskridelse gaae hen. Efter Omstændighederne skal Udvalget dog tilraade Thinget, at det i Overeensstemmelse med Landstingets Beslutning lader Udgiften passere for denne Gang.

Den anden Antegnelsespost til Universitetet angaaer Salget af Faxø Kalkbrud for en Sum af 20,000 Rd. Revisionen gjør ingen Indvendinger mod Hensigtsmæssigheden af dette Salg, men det antager, at denne Eiendom frembyder saa stor Analogie med en Domaine, at Grundlovens § 51 maaskee burde have fundet Anvendelse her, og at Rigsdagens Billigelse af Salget under alle Omstændigheder er nødvendig, og den har gjort et herhen sigtende Forslag.

Landstinget har besluttet, at Revisionsantegningen bortfalder. Nærværende Udvalg skal indstille en lignende Beslutning til Vedtagelse af Folkethinget. Da nemlig Universitetets og lignende Stiftelsers Eiendomme ikke kunne bringes ind under Begrebet Domaine, kan heller ikke Grundlovens § 51 ligefrem anvendes paa dem. Efter de bestaaende Forhold kan Administrationen i Almindelighed ikke ansees for forpligtet til igjennem særlig Lov at erhverve Hjemmel for Salget af de under forskellige offentlige Stiftelser hørende Eiendomme. Dette Forhold synes imidlertid mindre heldigt, det vilde neppe være ganske i sin Orden, at f. Ex. Cultusministeriet, uden Medvirkning fra Rigsdagens Side, skulde kunne afhænde de betydelige Eiendomme, som henhøre under de det undergivne offentlige Stiftelser, og man maatte derfor ønske, at disse Forhold nærmere maatte blive ordnede ved Lov.

Den anden Antegnelse til det lærde Skolevæsen omhandler et særegent Forhold, som finder Sted for Lærerne ved de offentlige Skoler, forsaavidt Skoleklassen, og ikke de Paagjældende selv, afholder de kongelige Statter og Afgifter af de Boliger, som ere dem overlavede i Skolevæsenets Bygninger. Revisionen antager, at denne Fremgangsmaade strider mod Forordningen af 1ste October 1802, og at den derfor behøver Billigelse af Rigsdagen. Ministeriet er enigt med Revisionen i, at den ikke har Hjemmel i den almindelige Lovgivning, men kun i en gammel Praxis. Nærværende Udvalg maa ansee denne Fremgangsmaade for uregelmæssig, da det er en Bei til paa en mindre tvinesalvende Maade at forskaffe de Paagjældende en Gageforhøielse. Da det imidlertid kunde synes haardt, om de nu ansatte Embedsmænd, som engang nyde Godt af denne Begunstigelse, skulde miste den, skal det, i Forventning af, at den ikke vil blive de Embedsmænd tildeel, som for Fremtiden erholde Bolig i Skolevæsenets Bygninger, tilraade, at Thinget slutter sig til den af Landstinget fatte Beslutning, at Revisionsantegningen bortfalder.

Udvalget kommer endelig til den vanskeligste og ubehageligste Deel af hele Statsregnskabet, Krigsministeriets Regnskab, som efter Mini-